

AL MEU LLOC MÀGIC

El Dia 25 de juliol de 1937 ho recordaré
tota la meua vida.

Les meues germanes i jo observarem el nostre
edifici, estava completament destruït i envoltat
de flames.

Les bombes queien per tota la ciutat.

Estàvem completament Soles. No sabíem que
Fer. Aleshores vaig recordar el que em deia el meu
pare. La Catedral és un lloc màgic!

Vam córrer les tres, del meu carres Sant Francesc

○ a la Catedral, el més de pressa que vam poder. Un cop
allà vam veure que hi havia més gent com
nosaltres. La gent era molt amable, ens oferien
menjar, mantos, fins i tot una nina per la
meua germana petita.

Vam passar tres dies. Recordo que jugàvem al claustre,
als jardins, que passàvem les hores cuidant als gatets

i que ens vam engegar a pregar i parlar am Déu.
Un dia va passar un miracle. Els meus pares em van
trobar, per mi i per les meves germanes la Catedral
Sempre estarà en el nostre cor. Serà sempre el nostre
lloc màgic.